

The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante
Of the Seventy

Vinden upphörde aldrig att blåsa

Äldste Aroldo B. Cavalcante
i de sjuttios kvorum

October 2024 general conference

We can help others progress in their journey to receive God's blessings.

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

She quickly fired back: "So what? She is young, pretty, and can easily get married again. All I have is you!"

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time like the Jaredites in their boats on the challeng-

Vi kan hjälpa andra gå framåt på sin vandring mot att ta emot Guds välsignelser.

År 2015 i staten Pernambuco i Brasilien samarbetade 62 medlemmar av J. Reuben Clark Law Society med statsåklagaren för att undersöka de rättsliga frågor som boende på fyra olika vårdhem hade. Under fem timmar en lördag intervjuade dessa advokater över 200 boende i taget, varav alla hade försumrats av samhället.

Under intervjuerna upptäcktes det att flera brott hade begåtts mot dessa äldre boende såsom övergivande, misshandel och förskingring av tillgångar. En viktig uppgift för det här juridiska sällskapet är att ta hand om de fattiga och behövande. Bara två månader senare lyckades åklagaren åtala de ansvariga.

Deras hjälp är ett perfekt exempel på kung Benjamins undervisning "att när ni är i era människors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst".

En boende som jag personligen intervjuade under pro bono-projektet var en vänlig 93-årig gammal kvinna som hette Lúcia. Tacksam för vår hjälp sa hon skämtsamt: "Gift dig med mig!"

Överraskat svarade jag: "Titta där borta på den vackra unga kvinnan! Hon är min fru och statsåklagaren."

Hon svarade snabbt: "Och? Hon är ung, vacker och kan lätt gifta om sig. Allt jag har är dig!"

Dessa underbara boende fick inte alla sina problem lösta den dagen. De hade tveklöst fortsatt svårigheter då och då liksom Jarediterna i sina båtar på den prövande resan till det utlovade

ing journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sunglasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?” I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

In that moment, he took off his sunglasses and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in the pews of the chapel. I often wonder, “How

landet, där de ”begravdes i havets djup på grund av de berghöga vågor som bröts över dem”.

Men den lördagen visste vårdhjemmens boende att de oavsett sin jordiska anonymitet var personligen kända av en kärleksfull himmelsk Fader, en som besvarar de enklaste av böner.

Alltings mästare lät ”en våldsam vind” blåsa Jarediterna mot utlovade välsignelser. Likaså kan vi besluta oss för att verka som en ödmjuk vindpust i Herrens händer. Liksom ”vinden aldrig upphörde att blåsa” Jarediterna mot det utlovade landet, kan vi hjälpa andra att gå framåt på resan för att ta emot Guds välsignelser.

Flera år senare, när min kära fru Chris och jag intervjuades för min kallelse till biskop, bad vår stavspresident mig att under bön fundera på personer jag kunde rekommendera som rådgivare. Efter att ha hört namnen på de jag rekommenderade sa han att jag borde veta något om en av bröderna.

För det första kunde brodern inte läsa. För det andra hade han ingen bil till att besöka medlemmar. För det tredje så använde han alltid—alltid—solglasögon i kyrkan. Trots presidentens uppriktiga bekymmer kände jag starkt att jag skulle rekommendera honom som min rådgivare och stavspresidenten gav mig sitt stöd.

Söndagen då mina rådgivare och jag inröstades under sakramentsmötet var överraskningen i medlemmarnas ansikten uppenbar. Den här käre brodern gick långsamt upp till förhöjningen där lamporna i taket tydligt reflekterades i hans solglasögon.

När han satte sig bredvid mig frågade jag: ”Broder, har du problem med synen?”

”Nej”, sa han.

”Varför använder du då solglasögon i kyrkan?” frågade jag. ”Min vän, medlemmarna behöver se dina ögon, och du behöver kunna se dem bättre också.”

Då tog han av sig solglasögonen och använde dem aldrig i kyrkan igen.

Den här käre brodern tjänade vid min sida tills jag avlöstes som biskop. I dag fortsätter han att tjäna trofast i kyrkan och är ett föredöme i hängivenhet och åtagande gentemot Herren Jesus Kristus. Ändå var han för flera år sedan en anonym solglasögonbärare som satt nästintill bortglömd på kyrkans bänkar. Jag undrar ofta:

many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

Every day, thousands of young men and women answer the Lord’s prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can “have more impact on the world than any previous generation!” Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, “led by the Spirit, not knowing beforehand the things which [you] should do. Nevertheless [you] went forth.”

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, “I cannot speak: for I am a child.”

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: “O my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue.”

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, “Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee.” And He promises, “Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.”

Your transformation from your natural to spiritual self will occur “line upon line, precept upon precept” as you earnestly strive to serve Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard

Hur många trofasta bröder och systrar sitter bortglömda bland oss i dag?

Vare sig vi är välkända eller bortglömda så kommer prövningar oundvikligen till oss alla. När vi vänder oss till Frälsaren kan han ”helga [våra] lidanden till [vårt] bästa” och hjälpa oss hantera våra prövningar på ett sätt som främjar vår andliga utveckling. Vare sig det gäller boende på vårdhem, en missbedömd medlem i kyrkan eller någon annan kan vi vara ”vinden [som] aldrig upphörde att blåsa” och ge hopp och vägleda andra till förbundsstigen.

Vår älskade profet president Russell M. Nelson gav en spännande och inspirerande uppmaning till ungdomarna: ”Jag intygar starkt att Herren bettvarjevärdig, duglig ung man att förbereda sig för och verka som missionär. För unga män som är sista dagars heliga är missionärstjänst ett prästadömsansvar ... För er unga och dugliga systrar är en mission också en storslagen, men- valfri, möjlighet.”

Varje dag besvarar tusentals unga män och unga kvinnor Herrens profetiska kallelse att verka som missionärer. Ni är briljanta och som president Nelson har sagt kan ni ”ha större inverkan på världen än någon tidigare generation!” - Det betyder naturligtvis inte att ni kommer att vara ert bästa jagi samma stund som ni kliver in i missionärsskolan.

I stället kanske ni liksom Nephi känner er ledda ”av Anden utan att på förhand veta vad [ni ska] göra. Ändå [går ni] framåt.”

Ni kanske känner er osäkra liksom Jeremia och vill säga: ”Jag kan inte tala, för jag är för ung.”

Ni kanske dessutom ser era personliga brister och vill ropa liksom Mose gjorde: ”Men Herre, jag är ingen ordets man ... Jag är trög i talet och har en trög tunga.”

Om någon av er älskade och mäktiga unga män och kvinnor har en liknande tanke just nu, kom då ihåg att Herren har svarat: ”Säg inte: Jag är för ung, utan gå vart jag än sänder dig och tala vad jag än befäller dig.” Och han lovar: ”Gå nu, jag ska vara med din mun och lära dig vad du ska säga.”

Förvandlingen från det naturliga till det andliga jagetsker ”rad på rad, bud på bud” när ni uppriktigt strävar efter att tjäna Jesus Kristus på missionsfältet genom daglig omvändelse, tro, noggrann lydnad och hårt arbete för att ”stän-

workto “find constantly, teach repentance, and baptize converts.”

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as “the wind [that] did never cease to blow” in guiding you along your journey of personal conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

I testify that Jesus Christ is our Advocate with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

dig att finna, undervisa om omvändelse och döpa nyomvända”.

Även om du bär en namnbricka kan du ibland känna dig oigenkänd eller bortglömd. Men du måste förstå att du har en fullkomlig Fader som känner dig personligen och en Frälsare som älskar dig. Du kommer att ha missionsledare som trots sina brister kommer att tjäna dig som ”vinden [som] aldrig upphörde att blåsa” när de leder dig längs din resa för personlig omvändelse.

I det ”land som flödar av mjölk och honung” som du kommer att tjäna i under din mission blir du andligt pånyttfödd och en livslång lärjunge till Jesus Kristus medan du närmar dig honom. Du kan lära dig att du aldrig är bortglömd.

Även om vissa kan få vänta ”så länge” på hjälp eftersom de inte har någonsom kan hjälpa dem, har Herren Jesus Kristus lärt oss att ingen någonsin glöms bort av honom. Han var tvärtom det fullkomliga föredömet i att söka upp den enskilde varje stund under sin jordiska verksamhet.

Var och en av oss – och de som är omkring oss – står inför sina egna stormar av motgångar och vågor av prövningar som dagligen överväldigar oss. Men vinden upphör aldrig att blåsa mot det utlovade landet, och på så sätt drivs vi framåt av vinden.

Var och en av oss kan vara en del av den här vinden – samma vind som välsignade Jarediterna på deras resa och samma vind som, med vår hjälp, välsignar oigenkända och bortglömda till att nå sitt eget utlovade land.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår förspråkare hos Fadern. Han är en levande Gud och verkar som en stark vind som alltid leder oss längs förbundsstigen. I Jesu Kristi namn, amen.